

F.C.I.-Standard č. 83 / 05.05.2003 / GB

ŠIPERKA (SCHIPPERKE)

ZEMĚ PŮVODU: Belgie

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 25.03.2003

POUŽITÍ: malý hlídací a společenský pes.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.: Skupina 1 ovčáčtí a honáčtí psi (kromě švýcarských salašnických psů)
Sekce 1 ovčáci
Bez zkoušky z výkonu.

STRUČNÉ HISTORICKÉ SHRUTÍ: Slovo „schipperke“ znamená ve vlámském dialektu „malý ovčák“. Společným předkem belgických ovčáků a šiperky byl pravděpodobně ovčácký pes zvaný Leuvenaar, rané plemeno, obvykle poměrně malé a černé. Původ šiperky se datuje do 17. století. Kolem roku 1960 byla šiperka oblíbeným psem pracujících lidí a ševců v bruselské čtvrti St. Gery, kteří pořádali soutěže, v nichž předváděli složitě vypracované bronzové obojky, jimiž zdobili své psy. Ocasy šiperek byly zcela kupírované, což byla móda, která zřejmě existovala od 15. století. Šiperky byly známy jako vynikající lovci myši, krysy, krteků a dalších škodných. Šiperky byly poprvé vystavovány v roce 1882 ve Spa. Módním plemenem se staly díky královně Marii-Henriettě Belgické. Do Velké Británie a USA byly dovezeny v roce 1887. První standard byl sepsán v roce 1888 chovatelským klubem, který byl v tom roce založen – je to nejstarší chovatelský klub v Belgii. Během následujících let bylo velké úsilí věnováno sjednocení typu, v té době totiž byly známy různé variety pocházející z Anvers, Lovaně a Bruselu.

CELKOVÝ VZHLED: lupoidní. Šiperka je ovčák malých rozměrů, ale velmi pevně stavěný. Má klínovitou hlavu s dobře vyvinutou lebkou a poměrně krátkou tlamou. Tělo je dobře vyvážené, krátké, poměrně široké a podsadité, ale končetiny mají jemnější kostru. Typická srst je hustá, rovná, tvořící límec, hřívou, zástěru a kalhotky, což dodává šiperce její skutečně jedinečný vzhled. Mezipohlavní rozdíly jsou výrazné. Její zřetelná morfologie, spolu s ovčáckými znaky a povahou a malou velikostí vysvětluje její velkou oblibu, přesahující hranice Belgie.

DŮLEŽITÉ POMĚRY:

- kohoutková výška se rovná délce těla, pes je tedy kvadratický.
- hrudník dosahuje úrovně loktů.
- tlama je výrazněji kratší než polovina délky hlavy.

POVAHA/TEMPERAMENT: výborný malý hlídací pes, výjimečný „alarm“, překypující vitalitou, rezervovaný k cizím lidem. Aktivní a pracovitý, čilý, neúnavný, vždy zaujatý okolním děním, má sklon chňapat, pokud se někdo přiblíží objektům, svěřeným mu k hlídání. Velmi jemný k dětem, vždy zvědavý, co se děje za zavřenými dveřmi či jinou překážkou, což vyjadřuje vysoko posazeným štěkotem, zježenou hřívou a srstí na krku. Je to všetečný pes, který rád loví krysy, krtky a jiné škůdce.

HLAVA: vlčí, klínovitá, ale ne příliš dlouhá. Dostatečně široká, aby byla v harmonii s tělem. Nadočnicové a jařmové oblouky jsou středně klenuté. Přejít od mozkovny k čenichové partii je zřetelný, ale nesmí být příliš výrazný.

MOZKOVNA: poměrně široké čelo, zužující se k očím, při pohledu z profilu mírně zaoblené. Horní linie mozkovny a tlamy jsou paralelní.

Stop: vyjádřený, ale nikoliv přehnaně.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: malá, vždy černá.

Tlama: zužuje se k nosu, dobře utvářená, není příliš dlouhá, špička není kuželovitá. Délka odpovídá přibližně 40 procentům celkové délky hlavy. Linie tlamy paralelní.

Pysky: černé, těsně přiléhající.

Čelisti/Zuby: zdravé, dobře vsazené zuby. Nůžkový skus. Klešťový skus je tolerován. Úplný chrup podle zubního vzorce. Chybějící jeden nebo dva 1. třenové zuby (1 PM1 nebo 2 PM1) nebo 2. třenový zub (1 PM2) jsou tolerovány a 3. stoličky (M3) se neberou v úvahu.

Líce: suché, plynule přecházející v boky tlamy.

Oči: tmavě hnědé, malé, mandlového tvaru, nejsou ani vpadlé ani vystupující. Pronikavý, živý a uličnický pohled, černě lemovaná oční víčka.

Uši: vztyčené, velmi malé, špičaté, trojúhelníkové (pokud možno rovnoramenný trojúhelník), nasazené vysoko, ale ne příliš blízko u sebe, pevné a velmi pohyblivé.

KRK: silný, mohutně osvalený a vypadající velmi objemně díky bohaté srsti límce. Středně dlouhý, dobře vsazený do plecí, v afektu nesený výše, s mírně zaoblenou horní linií.

TRUP: krátký a široký, ve výsledku vypadá zavalitě, ale není příliš objemný či těžký. Ideálně kvadratický – délka od ramenního hrbolku k hrbolku kosti sedací je zhruba rovna kohoutkové výšce.

Hřbetní linie: hřbetní linie zad a beder je rovná a pevná, často maličko stoupající od zádi ke kohoutku.

Kohoutek: velmi vyjádřený, což je navíc zvláště hřívou.

Hřbet: krátký, rovný a silný.

Bedra: krátká, široká a mohutná.

Zád: krátká, široká a horizontální. Zadní část zádi, tj. přechod od zádi k zadní straně stehen, je příjemně zaoblená, což je tvar známý jako „morčecí“.

Hrudník: hloubkou dosahuje k loktům, široký vpředu a za plecemi, mající tedy dobře klenutá žebra. V profilu hrudník vystupuje.

Spodní linie a břicho: spodní linie hlubokého hrudníku od loktů harmonicky a jemně stoupá k břichu, které je středně vtažené, ani visící ani vychrtlé.

OCAS: buď odstraněný, anebo nekupírovaný. Pak je dlouhý, u kořene široký, ke špičce se zužuje a dosahuje nejméně k hleznu. V klidu je svěšený, se špičkou maličko stočenou nahoru v úrovni hlezen. V pohybu může být ocas zvednutý, v linii hřbetu, ale nejlépe nikoliv výše. Nasazení ocasu nesmí rušit linii zádě, která musí přecházet do harmonického zakulacení stehen a připomínat zád' morčete. Zatočený ocas je tolerován, ale ne žádoucí.

KONČETINY: s jemnou kostrou, dobře postavené pod trupem.

HRUDNÍ KONČETINY: hrudní končetiny jsou rovné při pohledu z kterékoliv strany, a zepředu jsou zcela paralelní. Jejich délka od země k lokti je rovna přibližně polovině kohoutkové výšky.

Plece: dlouhé a šikmé, normální zaúhlení.

Nadloktí: dlouhé a přiměřeně šikmé.

Lokty: silné, nejsou vytočené dovnitř ani ven.

Předloktí: rovné, poměrně široký postoj při pohledu zepředu.

Kloub nadprstí: silný a nevystupující.

Nadprstí: poměrně krátké, při pohledu zepředu pokračuje v linii předloktí, v profilu je nejvýše velmi slabě skloněné.

Přední tlapky: malé, kulaté a pevné (kočičí tlapky), s klenutými prsty, krátkými a silnými dráčky, vždy černými.

PÁNEVNÍ KONČETINY: musí být v postoji pod tělem a při pohledu zezadu zcela paralelní.

Stehno: dlouhé, silně osvalené, díky kalhotkám vypadá ještě širší než ve skutečnosti je.

Koleno: zhruba v linii boku, normální zaúhlení.

Bérec: zhruba stejně dlouhý jako stehno.

Hlezno: normální zaúhlení.

Nadprstí: poměrně krátké, paspárky jsou nežádoucí.

Zadní tlapky: stejné jako přední tlapky nebo o maličko delší.

POHYB: pohyb v klusu je pružný a pevný s přiměřeným předkrokem a dobrým posunem, hřbetní linie zůstává horizontální a končetiny se pohybují paralelně. Pohyb vpředu by měl harmonizovat s pohybem vzadu a lokty se nesmějí vytáčet ven. Ve vyšší rychlosti končetiny konvergují.

KŮŽE: těsně přiléhající po celém těle.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krycí srst je bohatá, hustá, rovná a dostatečně hrubá, s poměrně pevnou texturou, takže je na omak suchá a odolná. Spolu s měkkou hustou podsadou poskytuje výbornou ochranu. Velmi krátká srst je na uších, krátká srst na hlavě, přední straně hrudních končetin, hleznech a zadních nadprstích. Na těle je středně dlouhá, přiléhající srst. Okolo krku je srst mnohem delší a více odstávající, začíná na vnějších stranách uší, vytváří široký typický límec (dlouhá srst kolem krku, v chomáčích po obou stranách) – více u psů než u fen, hřívu (dlouhá srst v horní části krku, pokračující až na kohoutku a případně na plecích) a zástěru (dlouhá srst na spodní straně krku a na hrudi, dosahující mezi hrudní končetiny a postupně mizející pod hrudníkem). Na zadní straně stehen je dlouhá a bohatá srst tvořící kalhotky a srst pokrývající anální oblast s typicky dovnitř zahnutými konečky. Ocas je pokryt srstí stejné délky, jako je srst na těle.

BARVA: zcela černá. Podsada nemusí být úplně černá, může být také tmavě šedá, pokud je zcela zakryta krycí srstí.

HMOTNOST: mezi 3 a 9 kg. Žádoucí je průměrná hmotnost mezi 4 a 7 kg. Jedinci vážící méně než 3 kg nebo více než 9 kg nesmí být oceněni jako výborní.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

- celkový vzhled: neohrabaný, postrádající mohutnost, příliš dlouhé nebo příliš krátké končetiny, dlouhé tělo, obdélníkový rámec.
- hlava: příliš dlouhá nebo příliš krátká. Linie mozkovny a tlamy nejsou paralelní. Liščí obličej. Příliš výrazné nadočnicové a jařmové oblouky.
- mozkovna: příliš úzká, čelo příliš zaoblené nebo kulaté (jablkovitá hlava).
- tlama: příliš dlouhá, nedostatečná, mohutná, kuželovitá, s konvexním nosním hřbetem.
- chrup: nerovnoměrně vsazené nebo špatně vsazené řezáky, chybějící jeden řezák (I1), nebo tři 1. třenové zuby (3 PM1) nebo dva 2. třenové zuby (2 PM2) jsou závažné vady.
- oči: velké, kulaté nebo vystupující, světlé (lískooříškové oči jsou přijatelné).
- hrudník: úzký, plochý, válcovitý. Nedostatečně hluboký.
- zád': dlouhá, spáditá, přestavěná, ostrý předěl v kulatosti přechodu zádi k zadní straně stehén.
- končetiny: příliš malé nebo příliš přehnané zaúhlení.
- pohyb: úzký, příliš krátký krok, příliš malý posun, špatný dorzální přenos, příliš vysoký pohyb vpředu nebo poskakování vzadu.
- srst: příliš krátká, příliš dlouhá, příliš jemná, měkká, hedvábná, vlnitá, příliš ploše přiléhající k tělu nebo visící dolů, příliš málo srsti, chybějící límec, hřívá, zástěra nebo kalhotky (to je podstatně závažnější vada u psů než u fen, zvláště chybějící límec). Nedostatečná podsada.
- barva: šedá, hnědavé nebo červenavé odstíny v krycí srsti. Několik bílých chlupů, např. na prstech. Trocha šedivění např. na tlamě jako znak věku je tolerována.
- povaha: apatická, plachá.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- povaha: velmi nevyrovnaná, agresivní nebo příliš bázlivá.
- celkový vzhled: nedostatek plemenného typu.
- chrup: podkus nebo předkus, i bez ztráty kontaktu zubů (inverzní nůžky), zkřížený skus, chybění jednoho špičáku (1C), jednoho horního 4. třenového zubu (1 PM4) nebo jedné spodní stoličky (1M1 nebo 1M2, ale ne M3), jednoho třenového zubu 4 (spodní PM4), jednoho třenového zubu 3 (1PM3), stejně jako dalšího zubu, nebo celkem 4 chybějící zuby nebo více (s výjimkou 4 třenových zubů 1, PM1).
- nosní houba, pysky, oční víčka: nedostatek pigmentu.
- uši: klopené nebo polovztyčené.
- srst: dlouhá nebo měkká nebo hedvábná, tj. zjevně dlouhá, závěsy dlouhé srsti na uších, končetinách, zcela chybějící podsada.
- barva: jakákoliv jiná barva srsti než černá (kromě šedých, hnědavých nebo červenavých odstínů) nebo velmi malé bílé znaky, třeba i jen na prstech.
- hmotnost: mimo uvedené hodnoty.

Jedinci, vykazující fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.